

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 11/24KG

De voorzitter van het Scheidsgerecht, mr. A. Hammerstein, wonende te Arnhem, bijgestaan door mr. M. Middeldorp, griffier, heeft op 28 juli 2011 het navolgende vonnis gewezen in kort geding in de zaak van:

dr. A.,
wonende te Z.,
eiser,
gemachtigde: mr. P.H.A. Boshouwers;

tegen:

de stichting **B.**,
gevestigd te Z.,
verweerster,
gemachtigde: mr. T.A.M. van den Ende.

Partijen worden aangeduid als eiser en verweerster.

1. De procedure

- 1.1 Bij brief van 12 juli 2011 heeft de gemachtigde van eiser dit geding aanhangig gemaakt. Op 18 juli 2011 is de memorie van eis ingediend. Deze strekt ertoe dat de voorzitter van het Scheidsgerecht de volgende voorlopige voorzieningen treft:
- a. verweerster te gebieden de op non-actiefstelling van eiser per direct op te heffen;
  - b. verweerster te gebieden de opzegging van de toelatingsovereenkomst in te trekken;
  - c. verweerster te gebieden eiser in staat te stellen met de andere leden van zijn maatschap inspanningen te richten op het opstellen van een plan van aanpak dat, kort gezegd, voorziet in een structurele oplossing van de samenwerkingsproblemen in de maatschap radiologie;
  - d. verweerster te gebieden tot, kort gezegd, een rectificatie ter zake van beide besluiten;
  - e. te bepalen dat eiser recht heeft op een vergoeding van de door hem als gevolg van de gewraakte besluiten geleden schade;
  - f. verweerster te veroordelen in de kosten van het geding als nader aangegeven.
- Bij de memorie van eis zijn twaalf producties gevoegd.
- 1.2 De gemachtigde van verweerster heeft op 20 juli 2011 per fax tien producties in het geding gebracht. De gemachtigde van eiser heeft per e-mail van 20 juli 2011 verzocht deze producties buiten beschouwing te laten omdat zij te laat zijn ingediend. De

gemachtigde van verweerster heeft per e-mail van dezelfde datum daartegen geprotesteerd.

- 1.3 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 22 juli 2011. Eiser is in persoon verschenen met zijn gemachtigde. Verweerster was vertegenwoordigd door C., voorzitter van de raad van bestuur, en D., lid van de raad van bestuur, bijgestaan door haar gemachtigde. Voorts waren aanwezig: mevrouw dr. E., inkomend voorzitter van het stafbestuur, en F., lid van de hierna te noemen onderzoekscommissie. Partijen hebben de wederzijdse standpunten doen toelichten, mede aan de hand van pleitnotities.

2. Samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiser is als radioloog verbonden aan het ziekenhuis van verweerster. Tussen partijen is een toelatingsovereenkomst gesloten. Eiser is lid van de maatschap radiologie, die negen leden telt.
- 2.2 Per brief van 30 juni 2011 heeft verweerster eiser met onmiddellijke ingang op non-actief gesteld en aangekondigd de toelatingsovereenkomst met hem op te zeggen. Dit laatste is gebeurd bij brief van 12 juli 2011.
- 2.3 Verweerster heeft beide besluiten genomen op aanbeveling van een commissie van onderzoek die op 29 juni 2011 rapport heeft uitgebracht van haar bevindingen met betrekking tot de maatschap radiologie. De commissie is ingesteld door de raad van bestuur en het stafbestuur van verweerster. Zij bestond uit twee leden van de medische staf en een onafhankelijke externe voorzitter.
- 2.4 Eiser is op 4 juli 2011 met betrekking tot beide voormelde besluiten c.q. het voornemen daartoe gehoord. Hij heeft kenbaar gemaakt dat hij zich daartoe onder druk gezet voelde en zich niet behoorlijk kon verweren. Namens hem is per brief van 11 juli 2011 aan verweerster verzocht te bevestigen dat zou worden afgezien van het voornemen tot opzegging.
- 2.5 In de maatschap radiologie bestaan al geruime tijd samenwerkingsproblemen. In 2009 heeft de maatschap een assessment ondergaan. Toen bleek dat de samenwerking en de solidariteit binnen de maatschap te wensen overlieten. De maatschap heeft de hulp ingeroepen van de oud-neuroloog G.. Eind 2010 heeft de maatschap aan het stafbestuur gevraagd om ondersteuning bij het implementeren van de aanbevelingen van G.. Het stafbestuur heeft dit zonder overleg met de maatschap besproken met de raad van bestuur. Deze heeft dit opgevat als een functioneringsvraag als bedoeld in het Kwaliteitsreglement functioneren medisch specialist. De maatschap heeft – hoewel zij zich volgens eiser daardoor overvallen voelde – ingestemd met deze procedure. De raad van bestuur is vervolgens overgegaan tot benoeming van een commissie van onderzoek dat op 29 juni 2011 aan de raad van bestuur en het stafbestuur een rapport heeft uitgebracht.
- 2.6 In het rapport van de commissie wordt ten aanzien van eiser opgemerkt dat hij door alle acht leden van de maatschap wordt gewantrouwd op grond van zijn als manipulatief ervaren gedrag: conflicthaarden wakkeren altijd rond hem op en zijn attitude is te kenschetsen als splijtend en destructief voor de maatschap. Eiser wil –

aldus het rapport – altijd zijn zin krijgen en kan niet tegen kritiek. Hij trekt zich van besluiten niets aan en neemt beslissingen die indruisen tegen eerder genomen besluiten van de maatschap. Hij legt afspraken uit naar hem goedgevonden. Hij communiceert alleen vanuit zijn eigen belang en niet vanuit het patiëntenbelang of het belang van het ziekenhuis of de maatschap.

Wat de maatschap betreft oordeelt de commissie dat deze op vrijwel alle onderdelen onder de maat functioneert. Het onderlinge klimaat wordt gekenmerkt door wantrouwen, onveiligheid, verdeeldheid en gebrek aan communicatie. Het ontbreekt aan bereidheid leiderschap te aanvaarden, op een zakelijke wijze tot besluitvorming te komen en afspraken na te leven. Er is geen gezamenlijk beleid. Er is geen investeringsplan, waardoor het risico bestaat dat het voor de kwaliteit van radiologie vereiste niveau niet wordt gehaald (p. 13).

- 2.7 De commissie van onderzoek acht de positie van eiser onhoudbaar. Eiser onderschat de ernst van de problemen. Hij is zich niet bewust van de risico's die de bestaande situatie inhoudt voor de kwaliteit en de veiligheid van de patiëntenzorg. Dat acht de commissie een "zeer zorgelijke bevinding". Op grond hiervan en in samenhang met een kennelijk gebrek aan bereidheid dan wel onvermogen om de bestaande problematiek te onderkennen ziet de commissie in de persoon van eiser een serieuze belemmering om tot een structurele aanpak van de problemen te komen. De commissie geeft aan de raad van bestuur in overweging eiser op non-actief te stellen. Daarmee heeft zij volgens verweerster bedoeld dat eiser niet langer in haar ziekenhuis werkzaam kan zijn.
- 2.8 Eiser erkent het bestaan van samenwerkingsproblemen in de maatschap. Hij is het oneens met de conclusies in het rapport van de commissie van onderzoek en betwist de (formele en materiële) juistheid van de door de raad van bestuur van verweerster genomen besluiten.

3. Bevoegdheid

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht volgt uit artikel 24.4 en artikel 27 van de toelatingsovereenkomst en staat tussen partijen niet ter discussie.

4. Beoordeling

- 4.1 Artikel 26.1 van de toelatingsovereenkomst luidt als volgt.

Het bestuur kan de medisch specialist, nadat deze in de gelegenheid is gesteld om gehoord te worden en zoveel mogelijk na raadpleging van (een vertegenwoordiging van) het stafbestuur, op non-actief stellen op grond van omstandigheden van zo ernstige aard dat onmiddellijke beëindiging van de werkzaamheden die de medisch specialist op grond van artikel 2 van deze overeenkomst verricht, noodzakelijk moet worden geacht.

Volgens eiser zijn de in artikel 26 voorgeschreven formaliteiten niet in acht genomen. Hij is niet gehoord over het voornemen tot non-actiefstelling en de opzegging van de toelatingsovereenkomst en hij heeft zich niet fatsoenlijk tegenover verweerster kunnen verantwoorden over de aan de besluiten ten grondslag gelegde redenen. De gegrondheid van de besluiten wordt door eiser eveneens betwist. Hij acht de onderhavige besluiten van verweerster onrechtmatig wegens grote onzorgvuldigheid en bovendien ongegrond.

- 4.2 Eiser heeft terecht bedenkingen bij de wijze waarop hij is gehoord over het besluit hem op non-actief te stellen. Het eindrapport van de commissie van onderzoek is op 29 juni 2011 uitgebracht en op dezelfde dag met de maatschap besproken. De raad van bestuur heeft de volgende dag eiser met onmiddellijke ingang op non-actief gesteld na de maatschap en het stafbestuur te hebben gehoord. Eiser is vervolgens uitgenodigd om te worden gehoord op 4 juli 2011. Het besluit tot non-actiefstelling is op 5 juli 2011 bevestigd. De raad van bestuur heeft eiser vervolgens de gelegenheid geboden tot 12 juli 2011 schriftelijk te reageren. Dat getuigt niet van een zorgvuldige procedure. Verweester heeft verzuimd eiser vooraf te horen over de non-actiefstelling en zij heeft hem bijzonder weinig tijd gegund voor verweer. Desondanks kan niet worden aangenomen dat het beginsel van hoor en wederhoor in dit opzicht zodanig is geschonden dat het besluit reeds daarom niet in stand kan blijven. Eiser heeft immers per saldo voldoende gelegenheid gehad zich te verweren. Dat hij zich daartoe tegen zijn zin heeft laten overhalen, komt voor zijn risico. Daarbij moet nog het hierna in 4.3 volgende in aanmerking worden genomen.
- 4.3 De raad van bestuur heeft aangevoerd dat de publicatie van het rapport van de commissie van onderzoek noopte tot een snelle besluitvorming. Uit dit rapport werd immers voor alle betrokkenen kenbaar dat de commissie tot de conclusie was gekomen dat eiser niet in het ziekenhuis werkzaam kon blijven op grond van de uiterst negatieve kwalificaties die door de commissie zijn opgetekend uit de mond van leden van de maatschap radiologie. Het bekend worden van een en ander betekende een aanzienlijk risico voor de continuïteit van de patiëntenzorg omdat gevreesd moest worden dat de samenwerking met eiser niet langer mogelijk en aanvaardbaar zou zijn en de verhoudingen binnen de maatschap verder onder druk kwamen te staan. De raad van bestuur achtte het onverantwoord dat eiser in de gegeven omstandigheden nog als medisch specialist zou blijven werken. Op zichzelf is dit standpunt wel begrijpelijk, al moet daarbij worden aangetekend dat de raad van bestuur deze acute situatie zelf in het leven heeft geroepen en aan eiser in feite geen enkele reële kans heeft geboden invloed op de besluitvorming uit te oefenen. Het besluit tot non-actiefstelling stond immers kennelijk bij voorbaat vast, zeker nu ter zitting is gebleken dat de raad van bestuur al eind mei op de hoogte was van de desbetreffende aanbeveling van de commissie en deze met het stafbestuur heeft besproken.
- 4.4 Uit de voormelde gang van zaken blijkt dat de raad van bestuur volledig heeft gevaren op het kompas van de commissie van onderzoek en zijn besluit heeft gebaseerd op het rapport van de commissie. De raad van bestuur behoefde niet zelf een onderzoek in te stellen, omdat met de maatschap en het stafbestuur was afgesproken dat de procedure van het Kwaliteitsreglement functioneren medisch specialist zou worden gevolgd. Eiser heeft zich daarmee uitdrukkelijk en schriftelijk akkoord verklaard. Hij heeft ook geen bezwaar gemaakt tegen de samenstelling van de commissie. Zijn bezwaar over gebrek aan onafhankelijkheid komt daarom te laat. Het is bovendien ongegrond, want een onderzoekscommissie mag bestaan uit leden van de medische staf van het ziekenhuis zelf. Gelet op de vragen die aan de commissie zijn voorgelegd, viel te verwachten dat de commissie niet alleen een onderzoek zou instellen, maar ook aanbevelingen zou doen. In zoverre moet het rapport van de commissie dan ook als een gegeven worden aanvaard.

- 4.5 De commissie heeft de leden van de maatschap gehoord (sommige leden onder wie eiser zelfs tweemaal) doch zij heeft haar conclusies en aanbevelingen niet ter toetsing aan de leden van de maatschap voorgelegd. Hoewel eiser ook de feitelijke juistheid van het rapport betwist, moet daarvan voorshands toch worden uitgegaan. Verweerster heeft gesteld dat de overige leden van de maatschap geen ernstige fouten in het rapport hebben gemeld en eiser heeft dit niet voldoende weersproken. Voorts heeft een lid van de commissie bij de mondelinge behandeling desgevraagd verklaard dat het negatieve beeld dat van eiser wordt geschetst berust op vrijwel letterlijk opgenomen verklaringen van een meerderheid van de leden van de maatschap.
- 4.6 Voorshands moet het wel als een omissie worden beschouwd dat de commissie en de raad van bestuur hebben nagelaten de gegrondheid van een ingrijpende maatregel als opzegging van de toelatingsovereenkomst voorafgaand aan de publicatie van het eindrapport met eiser, die vanaf 1987 aan het ziekenhuis verbonden was, en de overige leden van de maatschap te bespreken. De raad van bestuur heeft door eiser door de publicatie van het rapport voor een voldongen feit te stellen, hem de mogelijkheid ontnomen de aanbeveling van de commissie met enige kans op succes inhoudelijk tegen te spreken en een ander traject voor te stellen dat wellicht tot verbetering van de verhoudingen had kunnen leiden. De gang van zaken is ook in strijd met de opzet van het onderzoek dat gericht was op de maatschap als geheel, ook al mochten de leden ervan ook individueel beoordeeld worden. Het onderzoek diende immers te leiden tot een verbetering van de samenwerking in de maatschap en eiser behoeft er geen rekening mee te houden dat hij als enige eruit gelicht zou worden met een voorstel tot non-actiefstelling. Dat eiser zich hierdoor overvallen heeft gevoeld, spreekt voor zich. Het besluit van de raad van bestuur heeft vervolgens geleid tot uiteenlopende reacties vanuit de maatschap die de positie van eiser verder hebben verzwakt.
- 4.7 Het voorgaande leidt echter niet tot de conclusie dat de door eiser gevraagde voorzieningen toewijsbaar zijn. Daartoe wordt het volgende overwogen.
- (i) De commissie van onderzoek heeft geoordeeld dat de positie van eiser in de maatschap onhoudbaar is. Vooralsnog moet van de juistheid van dit oordeel worden uitgegaan.
  - (ii) Vaststaat ook dat de samenwerking binnen de maatschap al geruime tijd ernstig is verstoord. Het rapport van de commissie was bedoeld om hierin verbetering te brengen. De noodzaak van die verbetering op korte termijn is evident.
  - (iii) Hoewel de patiëntenzorg niet in gevaar is geweest, heeft de raad van bestuur de taak alle noodzakelijke maatregelen te nemen in het belang van de handhaving van de vereiste kwaliteit van de zorg. Gelet op de uitkomst van het onderzoek en de aanbeveling van de commissie moest de raad van bestuur rekening houden met een aanmerkelijk risico voor verstoring van de goede gang van zaken in het ziekenhuis als de verstoorde verhouding bij de radiologen zou voortduren.
  - (iv) De raad van bestuur had voldoende reden aan te nemen dat zonder een directe beëindiging van de werkzaamheden van eiser in haar ziekenhuis het beoogde resultaat onhaalbaar zou blijken, zeker nu de raad daarin werd gesteund door het stafbestuur.
  - (v) Hoezeer ook vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de wijze waarop drie leden van de maatschap hebben gemeend individueel te moeten reageren op een vraag van de raad van bestuur, kan daaraan niet zonder meer worden voorbijgegaan. Uit die reacties blijkt dat de verhouding tussen eiser en deze leden van de maatschap waarschijnlijk onherstelbaar is verstoord.

(vi) Onder deze omstandigheden moet het belang van verweerster bij een noodzakelijke ordemaatregel ter voorkoming van ernstige risico's bij de uitoefening van de zorg in haar ziekenhuis prevaleren boven de ongetwijfeld grote persoonlijke belangen van eiser.

- 4.8 Dit betekent dat ondanks de hiervoor besproken manco's in de besluitvorming en het gebrek aan zorgvuldigheid ten opzichte van eiser, het besluit tot non-actiefstelling in stand wordt gelaten.
- 4.9 Daaruit vloeit voort dat ook de overige vorderingen van eiser niet voor toewijzing in aanmerking komen. Een vordering tot intrekking van de opzegging leent zich ook niet voor toewijzing in kort geding. Dit geldt ook voor een bepaling dat eiser recht heeft op schadevergoeding.
- 4.10 De overwegingen met betrekking tot de non-actiefstelling van eiser zijn reden verweerster te veroordelen tot betaling van de kosten van het Scheidsgerecht. Voor het overige dienen partijen de eigen kosten te dragen.

5. Beslissing

De voorzitter van het Scheidsgerecht wijst het navolgende vonnis in arbitraal kort geding.

- 5.1 De vorderingen van eiser zijn niet toewijsbaar.
- 5.2 De kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op een bedrag van € 3.129,--, komen voor rekening van verweerster en worden verhaald op het door eiser betaalde voorschot, zodat verweerster wordt veroordeeld dit bedrag aan eiser te betalen.
- 5.3 Partijen dienen voor het overige de eigen kosten te dragen.

Dit vonnis is vastgesteld te Utrecht en op 28 juli 2011 verzonden aan partijen.